

[Dorte Bennedsen]

og sig selv, og det vil jo være situationen på tosporsseminarier, at de fleste fag vil være enlærerfag.

Man må vel gå ud fra, at to af linjefagene fortsat vil være matematik og dansk, som alle vil tilbyde. Tilbage er der så fem fag. Hvilket af sprogfagene engelsk, tysk og fransk bliver mon tilbage? Eller af de kreative, praktiske fag musik, formning, idræt, hjemkundskab, håndarbejde og sløjd? Eller af orienteringsfagene historie, geografi, biologi og samfundsfag? Eller hvordan tror ministeren egentlig det vil gå med i forvejen mindre søgte fag som kristendom og religion samt fysik/kemi? Mon de ikke mange steder vil glide helt ud?

Nu vil ministeren formentlig svare mig, at man kan læse linjefag på tværs af årgangene. Det forudsætter imidlertid, at linjefag læses på ét år. Tror ministeren, at den faglige fordybelse, som optager ham så uhyre meget for gymnasiets vedkommende, i fag som matematik, biologi, historie for ikke at tale om sprogfagene kan opnås på ét år?

Historien viser, at hele dette spørgsmål om seminariekapaciteten er kompliceret og uhyre følelsesladet. Jeg kan på mit partis vegne tilsige ministeren en positiv medvirken til en løsning, men af, hvad jeg har sagt her, fremgår det, at vi forudsætter en væsentlig bedre gennemarbejdning end den, der med disse forslag er lagt frem for folketinget. Det vil jo være et arbejde, der nu skal finde sted i udvalget.

Til sidst blot dette: af bemærkningerne til L 29 fremgår det, at ministeren agter at standse uddannelsen ved Det Nødvendige Seminarium og – formoder jeg – får folketingets tilslutning via ændringsforslag til finansloven. Jeg skal ikke på nogen måde bestride ministerens ret til at anvende denne fremgangsmåde, men i betragtning af, at folketinget for ganske få år siden gennem lovgivning tog stilling til dette seminarium, havde jeg nok fundet det anstændigere, om ministeren havde fremsat lovforslag om dets nedlæggelse. Men det er jo også et spørgsmål, vi nærmere må drøfte i udvalget.

Hvad angår lovforslag nr. L 30, skal jeg blot føje til, at vi i socialdemokratiet er enige i forslaget hensigt, nemlig at sikre en fornuftig udnyttelse af den lokalemæssige uddannelseskapaletet.

Eva Møller (KF):

De to lovforslag, vi har til behandling her, har til hensigt at nedlægge fem af landets seminarier. Det er klart, at det er en alvorlig beslutning at tage. Det er en beslutning, der på mange områder vil give anledning til protest og stærke følelser rundt omkring i landet. Der må derfor også være rimelige og gode grunde til en sådan beslutning.

Hvis vi skal se på, hvad der er baggrunden for det, er det vel værd at nævne, at i 1977 var der 7.000 ansøgere til landets seminarier. Jeg ved, at nogle siger, der var tale om dobbelttilmeldinger, så vi skal ikke stole for meget på dette tal, men lad os da gå frem til 1979. Da var der i hvert fald ikke tale om dobbelttilmeldinger, for på det tidspunkt kom seminarierne ind under den koordinerede tilmelding. Der var 4.000 tilmeldinger til landets seminarier. I 1982 var der 2.000 til landets seminarier. I runde tal. Det taler i hvert fald om en alvorligt mindsket søgning. Derfor er der også mindre brug for seminarier. Jeg kan nævne, at i 1981 blev der rent faktisk besat 30 pladser mindre på seminarierne, end der var til rådighed; i 1982 100 pladser mindre, end der var til rådighed på seminarierne. Vi må ud fra disse betragtninger nok konstatere, at der er en mindre søgning, en mindre tilgang til seminarierne.

Vi kan også se det ved at betragte antallet af hold. I 1973 toppede man med 196 hold og 4.481 studerende. I 1979 var der 134 hold og 3.059 studerende. I 1982 var der planlagt 95 hold med 2.145 studerende, men der blev rent faktisk kun oprettet 94 hold med 2.119 studerende.

Hvis man endvidere sammenholder det med beskæftigelsesstatistikken for de færdiguddannede lærere – det kunne jo tænkes, at det var en del af baggrunden for, at færre søger ind til seminarierne – må vi konstatere, at beskæftigelsessituationen ikke ser alt for lys ud. Jeg skal være varsom med – ligesom den foregående taler var det – at lægge mig fast på nogle prognosetal, fordi jeg ved, de er vidt forskellige. Jeg har hørt, at Danmarks Lærforening mener, det drejer sig om en arbejdsløshed på 23.000 i 1995. Undervisningsministeriets økonomisk-statistiske kontor taler om 24.500 i 1995 og om 19.000 i 1990. Dansk Magisterforenings seminarisektion får det kun til at blive 11.432. Dem kan